

בש"פ 4519/14 - חיים בן חמו נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4519/14

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: חיים בן חמו

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו
(עמ"ת 50409-06-14, כב' השופט צ' גורפינקל)

בשם העורר: עו"ד יוסי סקה
בשם המשיבה: עו"ד סיון רוסו

החלטה

1. מונח לפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב יפו מיום 25.6.2014 (עמ"ת 50409-06-14, כב' השופט צ' גורפינקל), אשר קיבל את הערר מטעם המדינה ועיכב את ביצוע החלטת השחרור של בית משפט השלום (מ"ת 49634-06-14, כב' השופטת מ' בן ארי), תוך קביעת הערר על החלטת השחרור לדין היום בשעה 9:00. הסנגור הודיע כי הוא איננו עורר על החלטת המעצר של בית המשפט המחוזי, אלא על מחדל שהתרחש ואשר דורש התייחסות.

2. לאחר שמיעת טענות הצדדים, תוך שבאת כוח המדינה ערכה בירור טרם הדין, עולה התמונה הבאה: העורר שוחרר על ידי בית משפט השלום במסגרת דיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים. זאת בקשר לכתב אישום אשר ייחס

עמוד 1

לעורר החזקת סם שלא לצריכה עצמית. בתום הדיון ביקש בא כוח המדינה לעכב את הביצוע, ובקשה זו נדחתה על ידי בית משפט השלום. ההחלטה ניתנה בשעה 11:08. בשעה 11:40 מילא העורר אחר תנאי השחרור שנקבעו. חרף האמור לא שוחרר העורר בפועל, והוא הובא אזוק לאולמו של בית המשפט המחוזי כשעה לאחר מכן. על פי הבירור שנערך, מצב זה של אי-שחרור העורר נבע מהגישה לפיה אין לשחררו עד שיובא ליחידה באבו-כביר.

3. מבלי לקבוע מסמרות בכל חוליה בשרשרת העובדתית, התוצאה מדברת בעד עצמה במובן זה שלא היה נכון - בהתאם להוראות הדין - לא לשחרר את העורר. אין טענה כי העורר לא מילא אחר תנאי השחרור, או שהייתה תלויה ועומדת נגדו פקודת מאסר אחרת. גם אם תקופת השחרור הייתה מוגבלת, זכאי היה העורר להגיע לבית המשפט המחוזי בהיותו משוחרר. לא למותר לציין כי החלטת בית המשפט היא הגוברת על הנוהל. אף באת כוח המדינה הסכימה לכך. הנני מעלה את הדברים על הכתב, משום שאין זה ברור שמקרה כזה לא התרחש בעבר - בתווך שבין השחרור על ידי ערכאה אחת לבין הדיון בשחרור בערכאת הערעור לאחר שהשחרור לא עוכב. נכון שהכלל המשפטי הוא שיש לעכב ביצוע בנסיבות בהן המדינה עומדת על הגשת ערר. אך אין זה כלל בל-יעבור. אפילו אם ניתן היה להגיע לתוצאה אחרת - אין זה מצדיק התנהלות שמשמעותה אי-ביצוע החלטת בית המשפט שהורה על שחרור העורר. בהיבט זה די להפנות להוראות החוק, ולכך שחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו מעלה את החירות לדרגה רמת-מעלה. כך גם מתבקש ממדינה יהודית ודמוקרטית, על החשיבות הערכית הייחודית שמוענקת במסורת לחירות, למשל דרך חג הפסח - הוא זמן חירותינו.

4. הערר נדחה. חזקה על הפרקליטות שתביא את העניין לתשומת לבם של העוסקים במלאכה.

ניתנה היום, כ"ח בסיוון התשע"ד (26.6.2014).

שׁוֹפֵט